

Učení, rozhodovací stromy, neuronové sítě

Aleš Horák

E-mail: hales@fi.muni.cz
<http://nlp.fi.muni.cz/uui/>

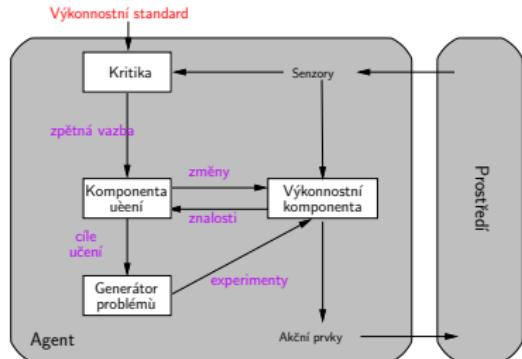
Obsah:

- ▶ Učení
- ▶ Rozhodovací stromy
- ▶ Hodnocení úspěšnosti učícího algoritmu
- ▶ Neuronové sítě
- ▶ PA026 – Projekt z umělé inteligence

Učení

- ▶ učení je klíčové pro neznámé prostředí (kde návrhář není vševedoucí)
- ▶ učení je také někdy vhodné jako metoda konstrukce systému – vystavit agenta realitě místo přepisování reality do pevných pravidel
- ▶ učení agenta – využití jeho vjemů z prostředí nejen pro vyvození další akce
- ▶ učení modifikuje rozhodovací systém agenta pro zlepšení jeho výkonnosti

Učící se agent

příklad automatického taxi:

- ▶ **Výkonnostní komponenta** – obsahuje znalosti a postupy pro výběr akcí pro vlastní řízení auta
- ▶ **Kritika** – sleduje reakce okolí na akce taxi. Např. při rychlém přejetí 3 podélních pruhů zaznamená a předá pohoršující reakce dalších řidičů
- ▶ **Komponenta učení** – z hlášení Kritiky vyvodí nové pravidlo, že takové přejíždění je nevhodné, a modifikuje odpovídajícím způsobem Výkonnostní komponentu
- ▶ **Generátor problémů** – zjišťuje, které oblasti by mohly potřebovat vylepšení a navrhuje experimenty, jako je třeba brzdění na různých typech vozovky

Komponenta učení

návrh komponenty učení závisí na několika atributech:

- jaký typ výkonnostní komponenty je použit
- která funkční část výkonnostní komponenty má být učena
- jak je tato funkční část reprezentována
- jaká zpětná vazba je k dispozici

výkonnostní komponenta	funkční část	reprezentace	zpětná vazba
Alfa-beta prohledávání	vyhodnocovací funkce	vážená lineární funkce	výhra/prohra
Logický agent	určení akce	axiomy <i>Result</i>	výsledné skóre
Reflexní agent	váhy perceptronu	neuronová síť	správná/špatná akce

učení s dohledem (*supervised learning*) × bez dohledu (*unsupervised learning*)

- s dohledem – učení funkce z příkladů vstupů a výstupů
- bez dohledu – učení vzorů na vstupu vzhledem k reakcím prostředí
- posílené (*reinforcement learning*) – nejobecnější, agent se učí podle odměn/pokut

Induktivní učení

známé taky jako věda 😊

nejjednodušší forma – učení funkce z příkladů (agent je **tabula rasa**)
f je cílová funkce

každý příklad je dvojice $x, f(x)$ např.

O	O	x
	x	
x		

, +1

úkol indukce:

najdi hypotézu h

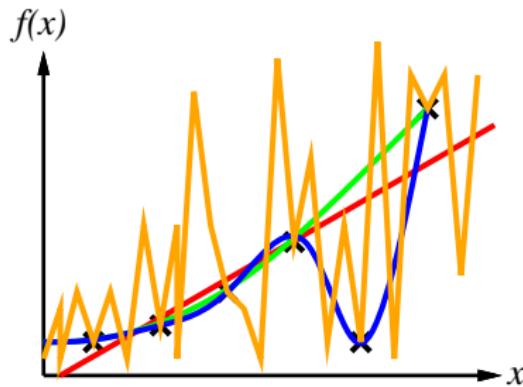
takovou, že $h \approx f$

pomocí sady trénovacích příkladů

Metoda induktivního učení

zkonstruuj/uprav h , aby souhlasila s f na trénovacích příkladech
 h je konzistentní \Leftrightarrow souhlasí s f na všech příkladech

např. hledání křivky:

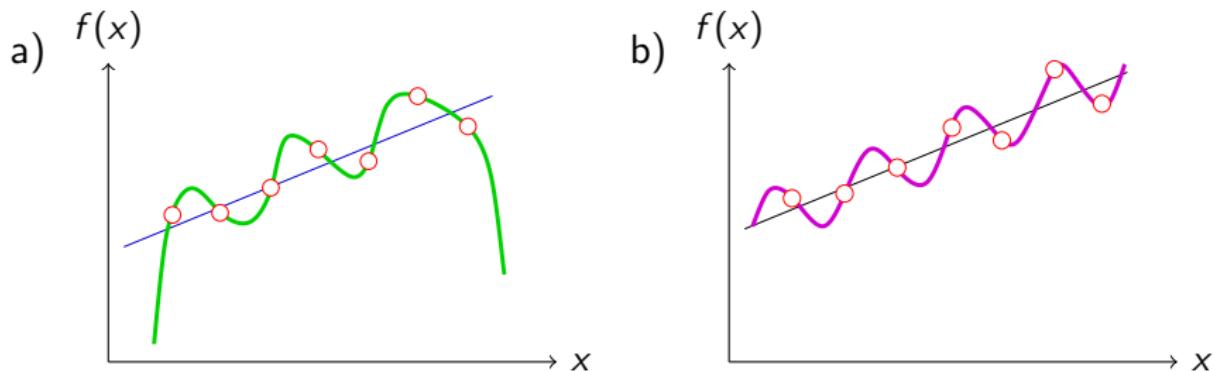

pravidlo **Ockhamovy břity** – maximalizovat kombinaci konzistence a jednoduchosti (*nejjednodušší ze správných je nejlepší*)

Metoda induktivního učení pokrač.

hodně záleží na **prostoru hypotéz**, jsou na něj protichůdné požadavky:

- pokrýt co **největší množství** hledaných funkcí
- udržet **nízkou výpočetní složitost** hypotézy

- stejná sada 7 bodů
- nejmenší konzistentní polynom – polynom 6-tého stupně (7 parametrů)
- může být výhodnější použít nekonzistentní **přibližnou** lineární funkci
- přitom existuje konzistentní funkce $ax + by + c \sin x$

Atributová reprezentace příkladů

příklady popsané výčtem hodnot atributů (libovolných hodnot)

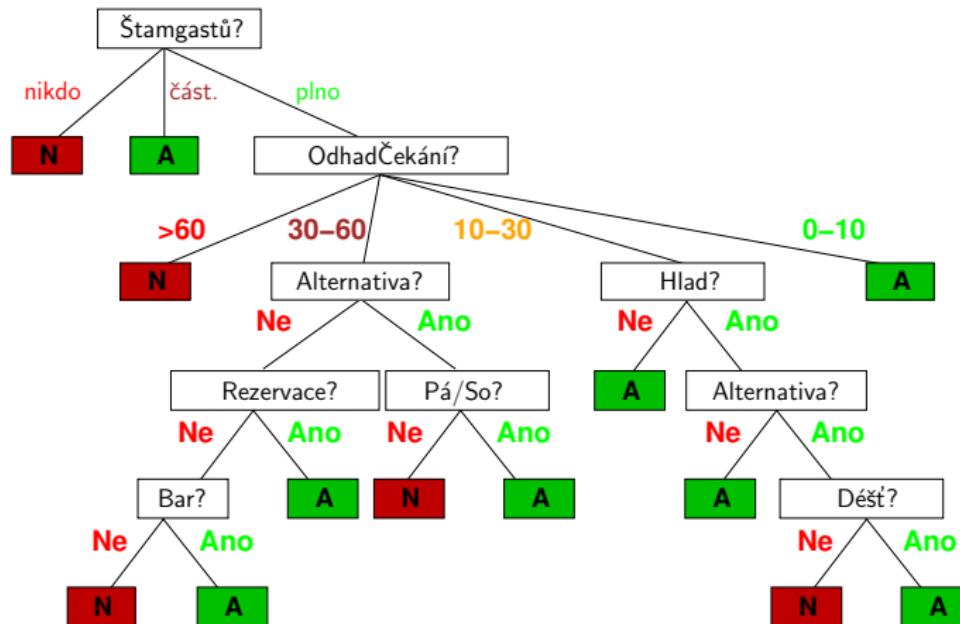
např. rozhodování, zda počkat na uvolnění stolu v restauraci:

Příklad	Atributy										počkat?
	Alt	Bar	Pá/So	Hlad	Štam	Cen	Děšť'	Rez	Typ	ČekD	
X_1	A	N	N	A	část.	\$\$\$	N	A	mexická	0–10	A
X_2	A	N	N	A	plno	\$	N	N	asijská	30–60	N
X_3	N	A	N	N	část.	\$	N	N	bufet	0–10	A
X_4	A	N	A	A	plno	\$	N	N	asijská	10–30	A
X_5	A	N	A	N	plno	\$\$\$	N	A	mexická	>60	N
X_6	N	A	N	A	část.	\$\$	A	A	pizzerie	0–10	A
X_7	N	A	N	N	nikdo	\$	A	N	bufet	0–10	N
X_8	N	N	N	A	část.	\$\$	A	A	asijská	0–10	A
X_9	N	A	A	N	plno	\$	A	N	bufet	>60	N
X_{10}	A	A	A	A	plno	\$\$\$	N	A	pizzerie	10–30	N
X_{11}	N	N	N	N	nikdo	\$	N	N	asijská	0–10	N
X_{12}	A	A	A	A	plno	\$	N	N	bufet	30–60	A

Ohodnocení tvoří klasifikaci příkladů – pozitivní (A) a negativní (N)

Rozhodovací stromy

jedna z možných reprezentací hypotéz – **rozhodovací strom** pro určení, jestli počkat na stůl:

Vyjadřovací síla rozhodovacích stromů

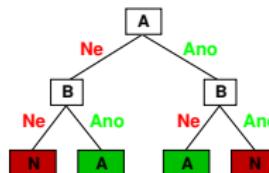
rozhodovací stromy vyjádří libovolnou Booleovskou funkci vstupních atributů → odpovídá **výrokové logice**

$$\forall s \text{ počkat?}(s) \Leftrightarrow (P_1(s) \vee P_2(s) \vee \dots \vee P_n(s)),$$

$$\text{kde } P_i(s) = (A_1(s) = V_1 \wedge \dots \wedge A_m(s) = V_m)$$

pro libovolnou Booleovskou funkci → řádek v pravdivostní tabulce = cesta ve stromu (od kořene k listu)

A	B	A xor B
F	F	F
F	T	T
T	F	T
T	T	F

triviálně

pro libovolnou trénovací sadu existuje konzistentní rozhodovací strom s jednou cestou k listům pro každý příklad

Prostor hypotéz

1. vezměme pouze Booleovské atributy, bez dalšího omezení
Kolik existuje různých rozhodovacích stromů s n Booleovskými atributy?
 = počet všech Booleovských funkcí nad těmito atributy
 = počet různých pravdivostních tabulek s 2^n řádky = 2^{2^n}
 např. pro 6 atributů existuje 18 446 744 073 709 551 616 různých rozhodovacích stromů
2. když se omezíme pouze na konjunktivní hypotézy (*Hlad* \wedge \neg *Déšť*)
Kolik existuje takových čistě konjunktivních hypotéz?
 každý atribut může být v pozitivní nebo negativní formě nebo nepoužit
 ⇒ 3^n různých konjunktivních hypotéz (pro 6 atributů = 729)

prostor hypotéz s větší **expresivitou**

- zvyšuje šance, že najdeme přesné vyjádření cílové funkce
- ALE zvyšuje i počet možných hypotéz, které jsou konzistentní s trénovací množinou
 ⇒ můžeme získat **nižší kvalitu** předpovědí (generalizace)

Učení ve formě rozhodovacích stromů

► triviální konstrukce rozhodovacího stromu

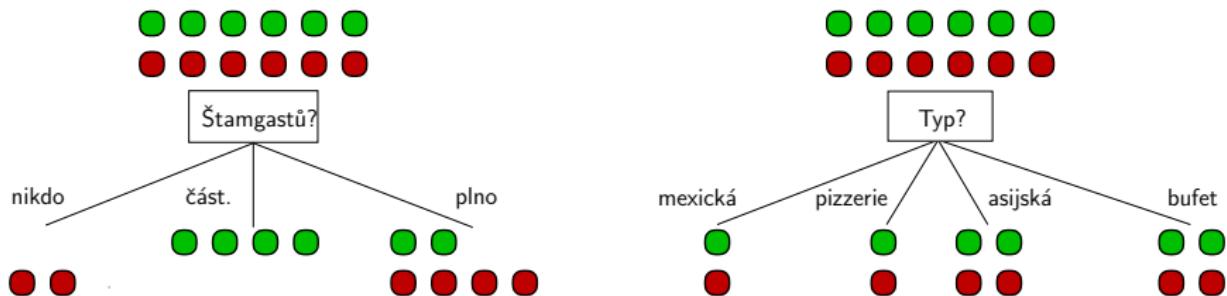
- pro každý příklad v trénovací sadě přidej jednu cestu od kořene k listu
- na stejných příkladech jako v trénovací sadě bude fungovat přesně
- na nových příkladech se bude chovat náhodně – **negeneralizuje** vzory z příkladů, pouze **kopíruje** pozorování

► heuristická konstrukce kompaktního stromu

- chceme najít **nejmenší** rozhodovací strom, který souhlasí s příklady
- přesné nalezení nejmenšího stromu je ovšem příliš složité
 - heuristikou najdeme alespoň **dostatečně malý**
- hlavní myšlenka – vybíráme atributy pro test v co **nejlepším pořadí**

Výběr atributu

dobrý atribut \equiv rozdělí příklady na podmnožiny, které jsou (nejlépe) "všechny pozitivní" nebo "všechny negativní"

Štamgastů? je lepší volba atributu \leftarrow dává lepší **informaci** o vlastní **klasifikaci** příkladů

Výběr atributu – míra informace

informace – odpovídá na **otázku**

čím méně dopředu vím o výsledku obsaženém v odpovědi → tím **více** informace je v ní obsaženo

měřítko: **1 bit** = odpověď na Booleovskou otázku s pravděpodobností odpovědi $\langle P(T) = \frac{1}{2}, P(F) = \frac{1}{2} \rangle$

n možných odpovědí $\langle P(v_1), \dots, P(v_n) \rangle$ → **míra informace** v odpovědi obsažená

$$I(\langle P(v_1), \dots, P(v_n) \rangle) = \sum_{i=1}^n -P(v_i) \log_2 P(v_i)$$

tato míra se také nazývá **entropie**

např. pro házení mincí: $I(\langle \frac{1}{2}, \frac{1}{2} \rangle) = -\frac{1}{2} \log_2 \frac{1}{2} - \frac{1}{2} \log_2 \frac{1}{2} = \frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1 \text{ bit}$

pro házení *falešnou* mincí, která dává na 99% vždy jednu stranu mince:

$$I(\langle \frac{1}{100}, \frac{99}{100} \rangle) = -\frac{1}{100} \log_2 \frac{1}{100} - \frac{99}{100} \log_2 \frac{99}{100} = 0.08 \text{ bitů}$$

Použití míry informace pro výběr atributu

předpokládejme, že máme p pozitivních a n negativních příkladů

$\Rightarrow I\left(\left\langle \frac{p}{p+n}, \frac{n}{p+n} \right\rangle\right)$ bitů je potřeba pro klasifikaci nového příkladu

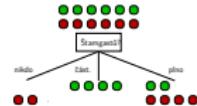
např. pro X_1, \dots, X_{12} z volby čekání na stůl je $p = n = 6$, takže potřebujeme 1 bit

výběr atributu – kolik informace nám dá test na hodnotu atributu A?

= rozdíl odhadu odpovědi před a po testu atributu

Použití míry informace pro výběr atributu

atribut A rozdělí sadu příkladů E na podmnožiny E_i
 (nejlépe tak, že každá potřebuje méně informace)

nechť E_i má p_i pozitivních a n_i negativních příkladů

\Rightarrow je potřeba $I\left(\left\langle \frac{p_i}{p_i+n_i}, \frac{n_i}{p_i+n_i} \right\rangle\right)$ bitů pro klasifikaci nového příkladu

\Rightarrow očekávaný počet bitů celkem je $Remainder(A) = \sum_i \frac{p_i+n_i}{p+n} \cdot I\left(\left\langle \frac{p_i}{p_i+n_i}, \frac{n_i}{p_i+n_i} \right\rangle\right)$

\Rightarrow výsledný zisk atributu A je $Gain(A) = I\left(\left\langle \frac{p}{p+n}, \frac{n}{p+n} \right\rangle\right) - Remainder(A)$

výběr atributu = nalezení atributu s nejvyšší hodnotou $Gain(A)$

$$Gain(\text{Štamgast}\text{?}) \approx 0.541 \text{ bitů} \quad Gain(\text{Typ}\text{?}) = 0 \text{ bitů}$$

obecně: E_i (pro $A = v_i$) obsahuje $c_{i,k}$ klasifikací do tříd c_1, \dots, c_k

$\Rightarrow Remainder(A) = \sum_i P(v_i) \cdot I\left(\left\langle P(c_{i,1}), \dots, P(c_{i,k}) \right\rangle\right)$

$\Rightarrow Gain(A) = I\left(\left\langle P(v_1), \dots, P(v_n) \right\rangle\right) - Remainder(A)$

Algoritmus IDT – učení formou rozhodovacích stromů

```
% induce_tree( +Attributes, +Examples, -Tree)
induce_tree( _, [], null) :- !.
induce_tree( _, [example( Class,_) | Examples], leaf( Class)) :- %  $\forall$  příklady stejné klasifikace
    \+ (member( example( ClassX, _), Examples), ClassX \== Class), !.
induce_tree( Attributes, Examples, tree( Attribute, SubTrees)) :-  

    choose_attribute( Attributes, Examples, Attribute/_), !,  

    del( Attribute, Attributes, RestAtts), attribute( Attribute, Values),  

    induce_trees( Attribute, Values, RestAtts, Examples, SubTrees).
induce_tree( _, Examples, leaf( ExClasses)) :- % žádný užitečný atribut, distribuce klasifikací
    findall( Class, member( example( Class, _), Examples), ExClasses).

% induce_trees( +Att, +Values, +RestAtts, +Examples, -SubTrees):
% najdi podstromy SubTrees pro podmnožiny příkladů Examples podle hodnot (Values) atributu Att
induce_trees( _, [], _, _, [] ). % žádné atributy, žádné podstromy
induce_trees( Att, [Val1 | Vals], RestAtts, Exs, [Val1 : Tree1 | Trees] ) :-  

    attval_subset( Att = Val1, Exs, ExampleSubset),
    induce_tree( RestAtts, ExampleSubset, Tree1),
    induce_trees( Att, Vals, RestAtts, Exs, Trees).

% attval_subset( +Attribute = +Value, +Examples, -Subset):
% Subset je podmnožina příkladů z Examples, které splňují podmínu Attribute = Value
attval_subset(AttributeValue, Examples, ExampleSubset) :-  

    findall( example( Class, Obj),
        (member( example( Class, Obj), Examples), satisfy( Obj, [AttributeValue])),  

        ExampleSubset).

% satisfy( Object, Description)
satisfy( Object, Description) :- \+ (member( Att = Val, Coni) member( Att = ValX, Object), ValX \== Val).
```

Algoritmus IDT – učení formou rozhodovacích stromů

% choose_attribute(+Attrs, +Examples, -BestAtt/BestGain) – výběr nejlepšího atributu
choose_attribute([], _, 0/0).

choose_attribute([Att], Examples, Att/Gain):- !, gain(Examples, Att, Gain).

choose_attribute([Att|Attrs], Examples, BestAtt/BestGain):-

choose_attribute(Attrs, Examples, BestAtt1/BestGain1),

gain(Examples, Att, Gain),

(Gain>BestGain1, !, BestAtt=Att, BestGain=Gain ;

BestAtt=BestAtt1, BestGain=BestGain1).

% gain(+Examples, +Attribute, -Gain) – zisk atributu

gain(Exs, Att ,Gain) :- attribute(Att ,AttVals), length(Exs, Total),

setof(Class, X^example(Class,X), Classes), % množina všech Class

findall(Nc, (member(C,Classes), cntclass(C,Exs,Nc)), CCnts),

info(CCnts,Total,I), rem(Att, AttVals,Exs,Classes,Total,Rem),

Gain is I–Rem.

% info(+ValueCounts, +Total, -I)

% míra informace $I(\langle P(v_1), \dots, P(v_n) \rangle) = \sum_{i=1}^n -P(v_i) \log_2 P(v_i)$

info([], _, 0).

info([VC|ValueCounts], Total, I) :- info(ValueCounts,Total,I1),

(VC = 0, !, I is I1 ;

Pvi is VC / Total, log2(Pvi, LogPvi), I is – Pvi * LogPvi + I1).

Algoritmus IDT – učení formou rozhodovacích stromů

```
% rem( +Att, +AttVals, +Exs, +Classes, +Total, -Rem)
% "zbytková informace" po testu na Att:  $\text{Remainder}(A) = \sum_i P(v_i) \cdot I(\langle P(c_{i,1}), \dots, P(c_{i,k}) \rangle)$ 
rem( _, [], _, _, _, 0).
rem( Att, [V | Vs], Exs, Classes, Total, Rem) :-
    findall(1, (member(example(_, AVs), Exs), member(Att = V, AVs)), L1),
    length(L1, Nv), % Nv = pi + ni
    findall(Ni, (member(C, Classes), cntclassattv(Att, V, C, Exs, Ni)), VCnts),
    Pv is Nv / Total, % P(v)
    info(VCnts, Nv, l), rem(Att, Vs, Exs, Classes, Total, Rem1),
    Rem is Pv * l + Rem1.
```

% cntclass(+Class, +Exs, -Cnt) – počet příkladů třídy Class

```
cntclass( Class, Exs, Cnt) :-
    findall(1, member(example(Class, _), Exs), L), length(L, Cnt).
```

% cntclassattv(+Att, +Val, +Class, +Exs, -Cnt)
% počet příkladů třídy Class pro hodnotu Val atributu Att

```
cntclassattv( Att, Val, Class, Exs, Cnt) :-
    findall(1, (member(example(Class, AVs), Exs), member(Att = Val, AVs)), L),
    length(L, Cnt).
```

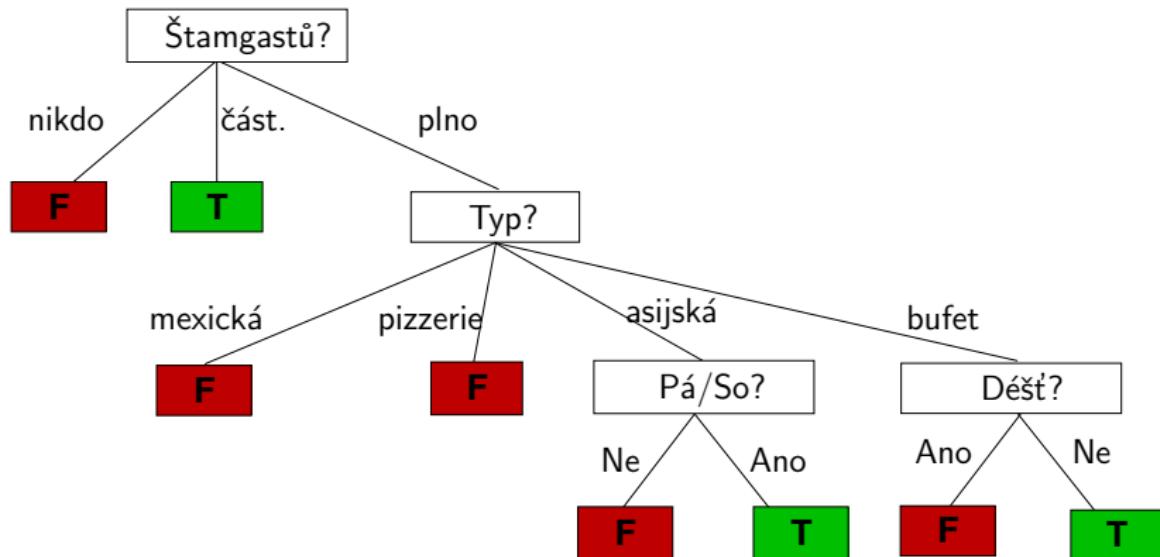
log2(X, Y) :- Y is log(X) / log(2).

Algoritmus IDT – příklad

```
attribute( hlad, [ano, ne]).  
attribute( stam, [nikdo, cast, plno]).  
attribute( cen, ['$', '$$', '$$$']).  
...  
example(pockat, [alt=ano, bar=ne, paso=ne, hlad=ano, stam=cast, cen='$$$' , dest=ne, rez=ano,  
                typ=mexicka ]).  
example(necekat, [alt=ano, bar=ne, paso=ne, hlad=ano, stam=plno, cen='$', dest=ne, rez=ne,  
                typ=asijska ]).  
...  
:- induce_tree(T),show(T).  
stam?  
    = nikdo  
    necekat  
    = cast  
    pockat  
    = plno  
    hlad?  
        = ano  
        cen?  
            = $  
            paso?  
                = ano  
                pockat  
                = ne  
                necekat  
            = $$  
            necekat  
        = ne  
        necekat
```

IDT – výsledný rozhodovací strom

rozhodovací strom **naučený** z 12-ti příkladů:

podstatně jednodušší než strom "z tabulky příkladů"

Hodnocení úspěšnosti učícího algoritmu

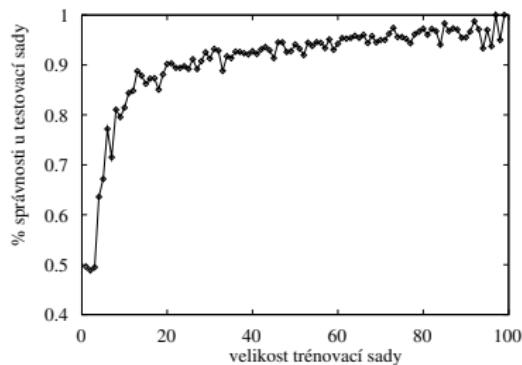
jak můžeme zjistit, zda $h \approx f$? ⌈

- dopředu – použít věty Teorie komputačního učení
- po naučení – kontrolou na jiné trénovací sadě

používaná **metodologie** (cross validation):

1. vezmeme velkou množinu příkladů
2. rozdělíme ji na 2 množiny – **trénovací** a **testovací**
3. aplikujeme učící algoritmus na **trénovací** sadu, získáme hypotézu h
4. změříme procento příkladů v **testovací** sadě, které jsou správně klasifikované hypotézou h
5. opakujeme kroky 2–4 pro různé velikosti trénovacích sad a pro náhodně vybrané trénovací sady

křivka učení – závislost velikosti trénovací sady na úspěšnosti

Hodnocení úspěšnosti učícího algoritmu – pokrač.

tvar křivky učení závisí na

► je hledaná funkce **realizovatelná** ×

nerealizovatelná

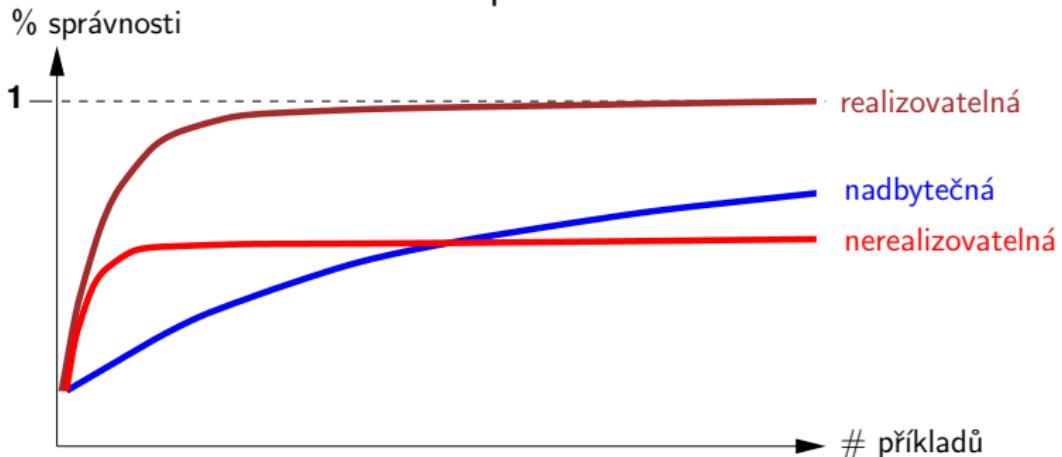
funkce může být nerealizovatelná kvůli

- chybějícím atributům

- omezenému prostoru hypotéz

► naopak **nadbytečné expresivitě**

např. množství nerelevantních atributů

Induktivní učení – shrnutí

- ▶ učení je potřebné pro **neznámé prostředí** (a líné analytiky 😊)
- ▶ učící se **agent** – **výkonnostní komponenta** a **komponenta učení**
- ▶ **metoda** učení závisí na **typu výkonnostní komponenty**, dostupné zpětné vazbě, typu a **reprezentaci** části, která se má učením zlepšit
- ▶ u **učení s dohledem** – cíl je najít nejjednodušší hypotézu přibližně konzistentní s trénovacími příklady
- ▶ učení formou **rozhodovacích stromů** používá míru **informace**
- ▶ **kvalita učení** – přesnost odhadu změřená na testovací sadě

Neuron

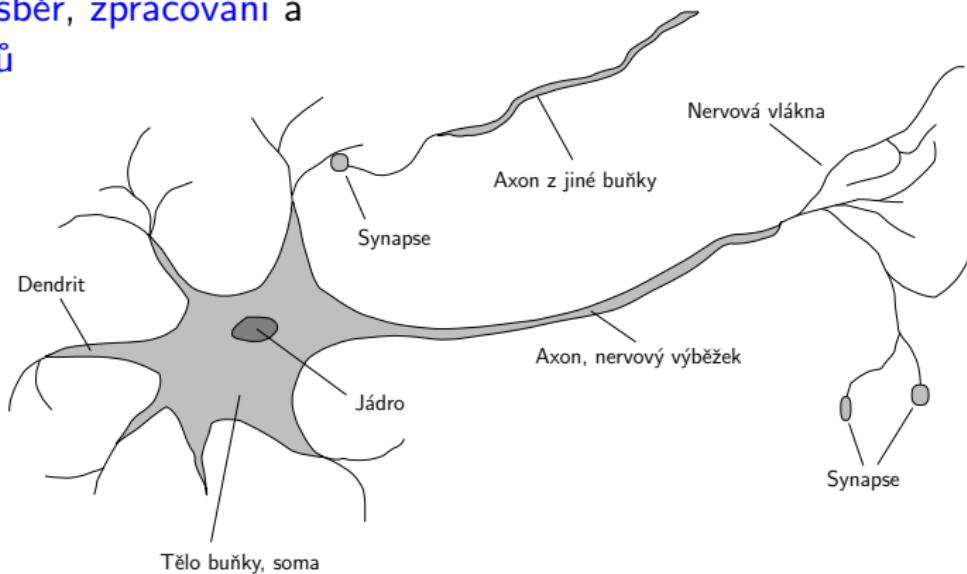
mozek – 10^{11} neuronů > 20 typů, 10^{14} synapsí, 1ms–10ms cyklus

nosiče informace – **signály** = “výkyvy” elektrických potenciálů (se šumem)

neuron – mozková buňka, která

má za úkol **sběr, zpracování a**

šíření signálů

Počítačový model – neuronové sítě

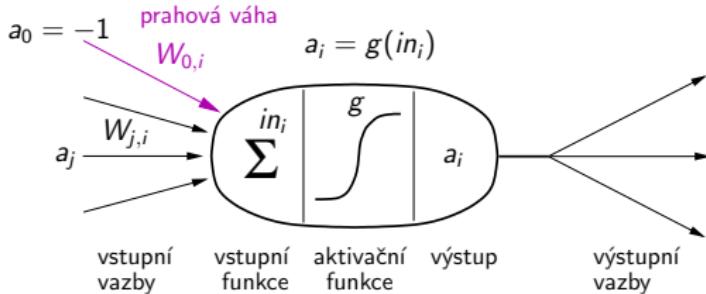
1943 – McCulloch & Pitts – matematický model neuronu
 spojené do **neuronové sítě** – schopnost **tolerovat šum** ve vstupu a **učit se**
jednotky v neuronové síti – jsou propojeny **vazbami** (*links*)
 (*units*)

- vazba z jednotky *j* do *i* propaguje **aktivaci** *a_j* jednotky *j*
- každá vazba má číselnou **váhu** *W_{j,i}* (síla+znaménko)

funkce jednotky *i*:

1. spočítá váženou \sum **vstupů** = *in_i*
2. aplikuje aktivační funkci *g*
3. tím získá **výstup** *a_i*

$$a_i = g(in_i) = g\left(\sum_j W_{j,i} a_j\right)$$

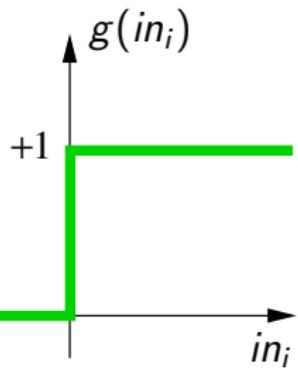

Aktivační funkce

- účel aktivační funkce:
- jednotka má být aktivní ($\approx +1$) pro pozitivní příklady, jinak neaktivní ≈ 0
 - aktivace musí být nelineární, jinak by celá síť byla lineární

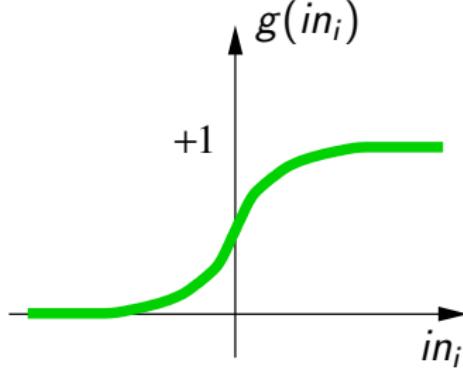
např.

a)

prahová funkce

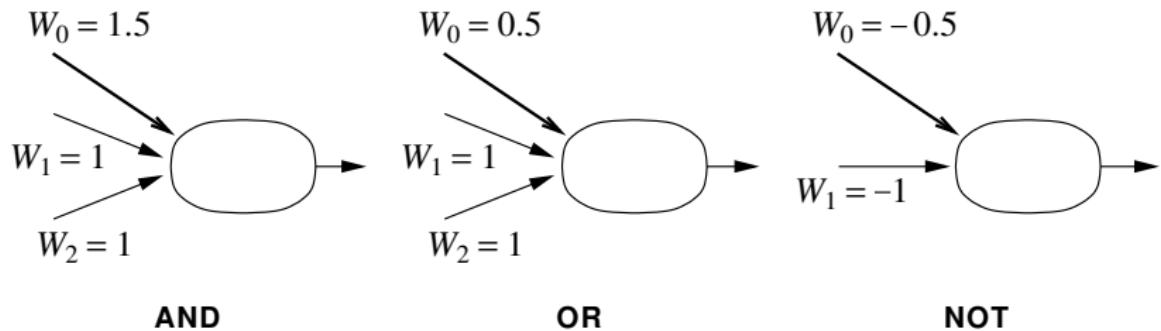
b)

sigmida $1/(1 + e^{-x})$
je derivovatelná – důležité pro učení

změny prahové váhy $W_{0,i}$ nastavují nulovou pozici – nastavují práh aktivace

Logické funkce pomocí neuronové jednotky

jednotka McCulloch & Pitts sama umí implementovat základní Booleovské funkce

⇒ kombinacemi jednotek do sítě můžeme implementovat libovolnou Booleovskou funkci

Struktury neuronových sítí

► sítě s předním vstupem (*feed-forward networks*)

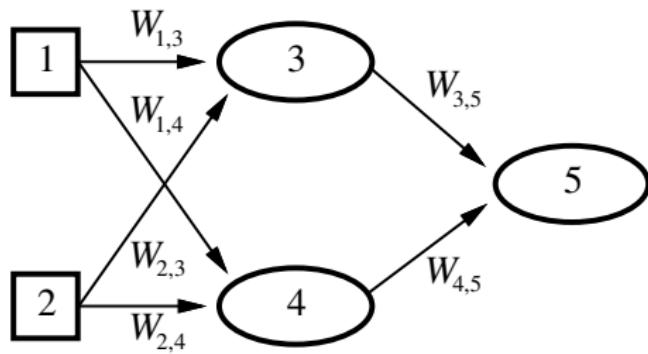
- necyklické
- implementují funkce
- nemají vnitřní paměť

► rekurentní sítě (*recurrent networks*)

- cyklické
- vlastní výstup si berou opět na vstup
- složitější a schopnější
- výstup má (zpozděný) vliv na aktivaci = **paměť**
- **Hopfieldovy sítě** – symetrické obousměrné vazby; fungují jako *asociativní paměť*
- **Boltzmannovy stroje** – pravděpodobnostní aktivační funkce

Příklad sítě s předním vstupem

sít' 5-ti jednotek – 2 vstupní jednotky, 1 skrytá vrstva (2 jednotky), 1 výstupní jednotka

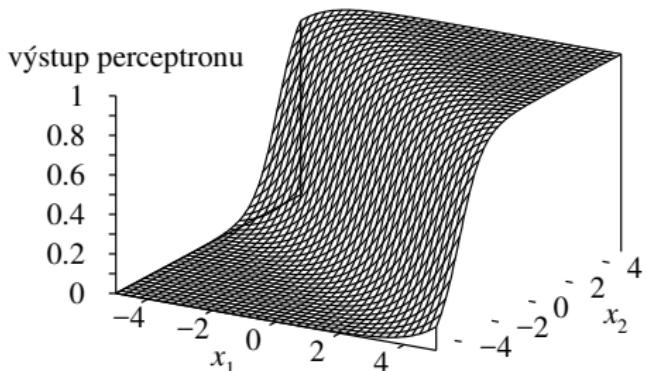
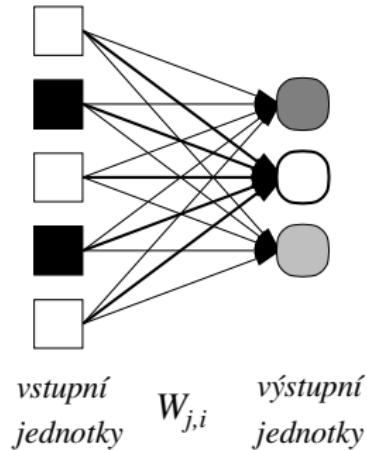
sít' s předním vstupem = parametrizovaná nelineární funkce vstupu

$$\begin{aligned}
 a_5 &= g(W_{3,5} \cdot a_3 + W_{4,5} \cdot a_4) \\
 &= g(W_{3,5} \cdot g(W_{1,3} \cdot a_1 + W_{2,3} \cdot a_2) + W_{4,5} \cdot g(W_{1,4} \cdot a_1 + W_{2,4} \cdot a_2))
 \end{aligned}$$

Jednovrstvá síť – perceptron

perceptron

- pro Booleovskou funkci 1 výstupní jednotka
- pro složitější klasifikaci – **více výstupních jednotek**

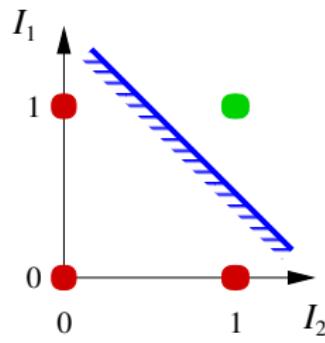

Vyjadřovací síla perceptronu

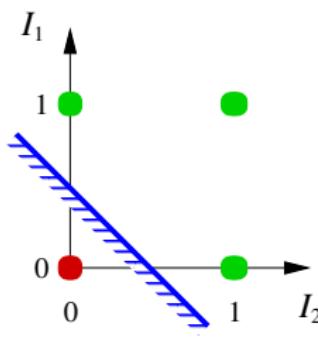
perceptron může reprezentovat hodně Booleovských funkcí – AND, OR, NOT, majoritní funkci, ...

$$\sum_j W_j x_j > 0 \quad \text{nebo} \quad \mathbf{W} \cdot \mathbf{x} > 0$$

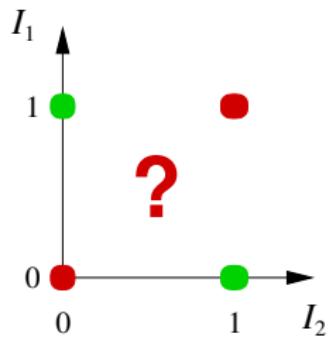
reprezentuje lineární separátor (nadrovina) v prostoru vstupu:

a) I_1 and I_2

b) I_1 or I_2

c) I_1 xor I_2

Učení perceptronu

výhoda perceptronu – existuje jednoduchý učící algoritmus pro libovolnou lineárně separabilní funkci

učení perceptronu = upravování vah, aby se snížila chyba na trénovací sadě

kvadratická chyba E pro příklad se vstupem \mathbf{x} a požadovaným (=správným) výstupem y je

$$E = \frac{1}{2} Err^2 \equiv \frac{1}{2}(y - h_{\mathbf{W}}(\mathbf{x}))^2, \quad \text{kde } h_{\mathbf{W}}(\mathbf{x}) \text{ je výstup perceptronu}$$

váhy pro minimální chybu pak hledáme optimalizačním prohledáváním spojitého prostoru vah

$$\frac{\partial E}{\partial W_j} = Err \times \frac{\partial Err}{\partial W_j} = Err \times \frac{\partial}{\partial W_j} (y - g(\sum_{j=0}^n W_j x_j)) = -Err \times g'(in) \times x_j$$

pravidlo pro úpravu váhy

$$W_j \leftarrow W_j + \alpha \times Err \times g'(in) \times x_j \quad \alpha \dots \text{učící konstanta (learning rate)}$$

např. $Err = y - h_{\mathbf{W}}(\mathbf{x}) > 0 \Rightarrow$ výstup $h_{\mathbf{W}}(\mathbf{x})$ je moc malý

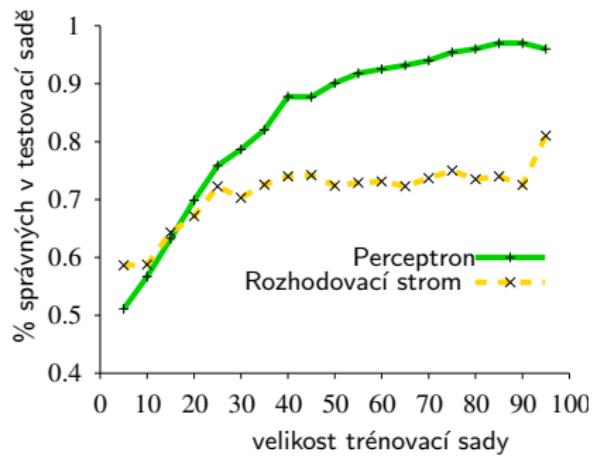
\Rightarrow váhy se musí zvýšit pro pozitivní příklady a snížit pro negativní

úpravu vah provádíme po každém příkladu → opakovaně až do dosažení ukončovacího kritéria

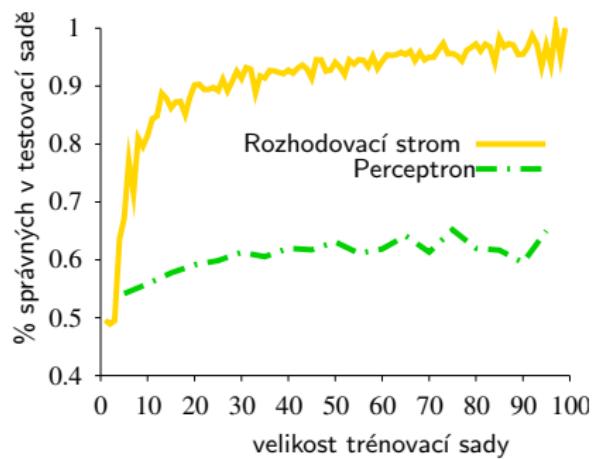
Učení perceptronu pokrač.

učící pravidlo pro perceptron konverguje ke správné funkci pro libovolnou lineárně separabilní množinu dat

a) učení majoritní funkce

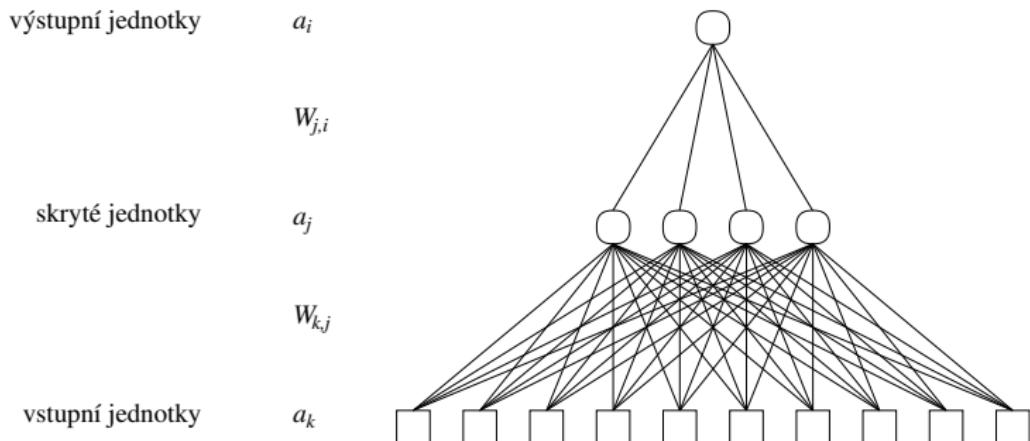

b) učení čekání na volný stůl v restauraci

Vícevrstvé neuronové sítě

vrstvy jsou obvykle **úplně propojené**
počet **skrytých jednotek** je obvykle volen experimentálně

Vyjadřovací síla vícevrstvých sítí

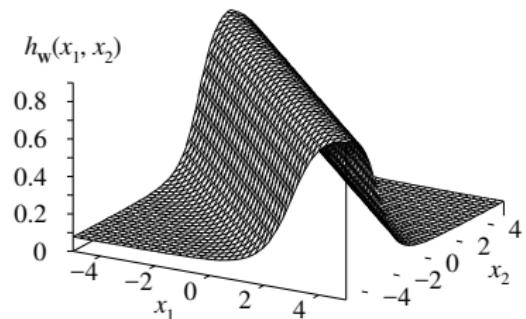
s jednou skrytou vrstvou – všechny **spojité funkce**

se dvěma skrytými vrstvami – všechny funkce

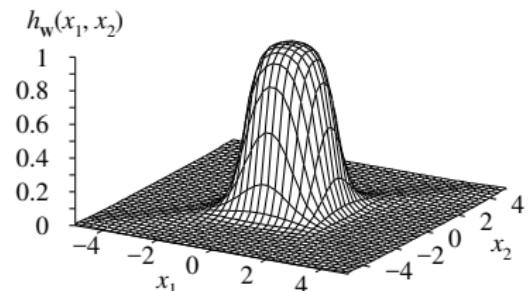
těžko se ovšem pro **konkrétní síť** zjišťuje její prostor **reprezentovatelných funkcí**

např.

dvě “opačné” skryté jednotky
vytvoří *hřbet*

dva hřbety vytvoří *homoli*

Učení vícevrstvých sítí

pravidla pro úpravu vah:

- výstupní vrstva – stejně jako u perceptronu

$$W_{j,i} \leftarrow W_{j,i} + \alpha \times a_j \times \Delta_i \quad \text{kde} \quad \Delta_i = Err_i \times g'(in_i)$$

- skryté vrstvy – zpětné šíření (*back-propagation*) chyby z výstupní vrstvy

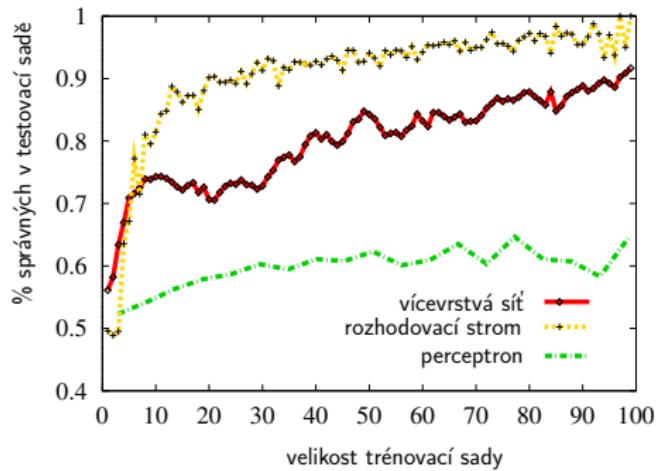
$$W_{k,j} \leftarrow W_{k,j} + \alpha \times a_k \times \Delta_j \quad \text{kde} \quad \Delta_j = g'(in_j) \sum_i W_{j,i} \Delta_i$$

problémy učení:

- dosažení lokálního minima chyby
- příliš pomalá konvergence
- přílišné upnutí na příklady → neschopnost generalizovat

Učení vícevrstvých sítí pokrač.

vícevrstvá síť se problém čekání na volný stůl v restauraci učí znatelně líp než perceptron

Neuronové sítě – shrnutí

- ▶ většina mozků má velké množství neuronů; každý **neuron** \approx lineární prahová jednotka (?)
- ▶ **perceptrony** (jednovrstvé sítě) mají **nízkou** vyjadřovací sílu
- ▶ **vícevrstvé sítě** jsou **dostatečně silné**; mohou být trénovány pomocí zpětného šíření chyby
- ▶ velké množství reálných aplikací
 - rozpoznávání řeči
 - řízení auta
 - rozpoznávání ručně psaného písma
 - ...

PA026 – Projekt z umělé inteligence

- ▶ navazuje na předmět *PB016 Úvod do umělé inteligence*
- ▶ volba programovacího jazyka ovšem není nijak omezena
- ▶ samostatná volba tématu v rozsahu ≥ 1 semestru
- ▶ předmět probíhá jako konzultace
- ▶ zajímavé výsledky (<http://nlp.fi.muni.cz/uiprojekt/>)
 - projekt **elnet** – > 5 let spolupráce na grantových projektech simulace elektrorozvodných sítí
 - projekt **plagiaty_z_webu** – reálné a funkční vyhledávání shod s dokumenty na celém webu
 - projekt **robot_johnny_5** – sestavení a “oživení” robota – mobilního počítače

